

EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 30.8.2011
COM(2011) 525 galīgā redakcija

2011/0229 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

**ar ko attiecībā uz liellopu elektronisko identifikāciju groza Regulu (EK) Nr. 1760/2000
un svītro noteikumus par liellopu gaļas brīvprātīgu marķēšanu**

{SEC(2011) 1008 galīgā redakcija}

{SEC(2011) 1009 galīgā redakcija}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regulā (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu¹, ir noteikts, ka katrai dalībvalstij saskaņā ar minēto regulu ir jāizveido sistēma liellopu identifikācijai un reģistrācijai. Pirms tam, ņemot vērā govju sūkļveida encefalopātijas (GSE) krīzi, jau 1997. gadā tika ieviesti Savienības noteikumi par liellopu identifikāciju un izsekojamību. Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 tika noteikta sistēma liellopu individuālai izsekojamībai, izmantojot dzīvnieku individuālu identifikāciju ar divām krotālijām, saimniecības reģistru katrā saimniecībā (piemēram, lauku saimniecībā, tirgū, lopkautuvē), katra dzīvnieka individuālo pasi, kurā iekļauti dati par visiem dzīvnieka pārvietošanas pasākumiem, katru šādu pārvietošanu reģistrējot elektroniskā datu bāzē, pēc kuras var ātri izsekot dzīvniekiem un identificēt kohortas slimību gadījumā. Šie principi vēlāk tika nostiprināti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1760/2000. Galvenais mērķis bija atjaunot patērētāju uzticību liellopu gaļai un liellopu gaļas produktiem, nodrošinot liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu pārredzamību un pilnīgu izsekojamību, kā arī noteikt dzīvnieku atrašanās vietu un izsekot tiem veterināros nolūkos, kas ir īpaši svarīgi infekcijas slimību kontrolē. Attiecībā uz šo mērķu sasniegšanu minēto sistēmu mūsdienās var uzskatīt par veiksmīgu (GSE Eiropas Savienībā tiek kontrolēta, un patērētāju uzticība ir atgūta²) — panākumi apliecina tās efektivitāti un lietderību svarīgas informācijas sniegšanā, lai nodrošinātu infekcijas slimību (piemēram, mutes un nagu sērgas, infekciozā katarālā drudzā) kontroli un liellopu gaļas izsekojamību.

Komisijas paziņojumā Padomei un Eiropas Parlamentam (COM(2009) 544) “Rīcības programma administratīvā sloga samazināšanai ES”³ Regula (EK) Nr. 1760/2000 (ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, tostarp brīvprātīgo marķēšanu, un nosaka elementus “divkārsa krotālija”, “saimniecības reģistrs”, “liellopu pase” un “elektroniska datu bāze”) tika minēta kā “*informēšanas saistības, kam ir īpaša nozīme attiecībā uz slogu, ko tās uzliek uzņēmumiem*”.

Jaunās ES stratēģijas dzīvnieku veselības jomā⁴ rīcības plāns paredz, ka Komisijai ir jāvienkāršo informēšanas pienākumi (piemēram, saimniecības reģistri, pases) liellopu elektroniskās identifikācijas (EID) ieviešanas gaitā. Komisijas darba kārtības plānā 2011. gada pirmajam pusgadam ir paredzēts tiesību akta priekšlikums parastajai likumdošanas procedūrai.

Tomēr, kad 1997. gadā tika pieņemti pašlaik spēkā esošie noteikumi par liellopu identifikāciju, EID nebija pietiekami attīstīta no tehniskā viedokļa, lai to tobrīd varētu attiecināt uz liellopiem. Uz radiofrekvenciālo identifikāciju (RFID) balstīta EID pēdējo 10 gadu laikā ir būtiski attīstījusies un nodrošina individuālu dzīvnieku kodu ātrāku un precīzāku nolasīšanu un ievadīšanu tieši datu apstrādes sistēmās, tādējādi ietaupot darbaspēka izmaksas manuālai nolasīšanai, bet vienlaikus palielinot aprīkojuma izmaksas. Tāpēc pašlaik spēkā esošie tiesību akti liellopu identifikācijas jomā neatspoguļo šo nesen notikušo tehnoloģisko attīstību. Elektronisku identifikatoru izmantošana varētu palīdzēt samazināt administratīvo slogu un dokumentācijas darbu, piemēram, ja saimniecības reģistrs tiek

¹ OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.

² COM (2005) 322 galīgā redakcija — TSE ceļa karte.

³ http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/tse_bse/docs/roadmap_en.pdf

⁴ http://www.cc.cec/sg_vista/cgi-bin/repository/getdoc/COMM_PDF_COM_2009_0544_F_EN_ANNEXE.pdf

⁴ Atsauce COM(2007) 539 galīgā redakcija.

uzturēts elektroniskā formātā (kā tas ir arvien lielākā daļā lauku saimniecību), izmantojot automātisku nolasīšanu un automātisku ievadīšanu reģistrā. Turklāt ātrāka un uzticamāka sistēma cita starpā veicinātu ātrāku un precīzāku nolasīšanu nekā parastās krotālijas, atvieglojot dzīvnieku pārvietošanas reģistrēšanu centralizētajā datu bāzē, un tāpēc tā nodrošina inficēto dzīvnieku un/vai inficētās pārtikas efektīvāku un ātrāku izsekojamību.

Pamatojoties uz EID pašreizējiem tehnoloģiskajiem sasniegumiem, vairākas ES dalībvalstis ir brīvprātīgi izlēmušas sākt liellopu EID īstenošanu. Arī pieredze ārpus ES liecina, ka liellopu EID izmanto arvien vairāk. Turklāt EID jau ir ieviesta ES attiecībā uz vairākām dzīvnieku sugām (lielākajā daļā gadījumu — obligātā kārtā).

Pašreizējais tiesiskais regulējums neliedz dalībvalstīm brīvprātīgi izmantot elektroniskos identifikatorus, bet tas jādara, papildus izmantojot arī oficiālās, redzamās parastās krotālijas. Tā kā nav ieviesti saskaņoti ES tehniskie standarti, dažādās vietās varētu izmantot dažādu veidu elektroniskos identifikatorus un nolasītājus ar dažādām *RFID* frekvencēm. Tāpēc katra dalībvalsts varētu izvēlēties standartus pēc saviem ieskatiem, un šī pieeja, visticamāk, galu galā radītu saskaņotības trūkumu, apdraudot datu elektronisko apmaiņu, un tad tiktu zaudētas EID sistēmas izmantošanas priekšrocības.

Attiecībā uz liellopu gaļas brīvprātīgu marķēšanu ir nepieciešams samazināt pārmērīgo administratīvo slogu brīvprātīgajā sistēmā, kas pašlaik tiek izmantota. Ar Regulu (EK) Nr. 820/97 tika izveidota sistēma liellopu identifikācijai un reģistrācijai un liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanai, kas tika nostiprināta ar Regulu (EK) Nr. 1760/2000. Tā paredz obligāti norādīt to liellopu (dzimušo/nobaroto/nokauto) izcelsmi, no kuriem iegūta liellopu gaļa (šis priekšlikums neietver jaunus noteikumus par obligātajām prasībām attiecībā uz liellopu gaļas marķēšanu), obligāti norādīt atsaucē uz nokautā dzīvnieka identifikācijas koda numuru un iestādi, kurā veikta gaļas apstrāde (lopkautuve un izcirstuve), kā arī *oficiālu Komisijas apstiprinājuma procedūru, tostarp prasību paziņot jebkādu papildu marķēšanas informāciju, kas nav obligāta*. Jau 2004. gadā Komisija iesniedza ziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par Regulas (EK) Nr. 1760/2000 daļu, kas attiecas uz liellopu gaļas marķēšanu⁵, kurā tā norādīja uz liellopu gaļas brīvprātīgās marķēšanas sistēmas trūkumiem. Daži no tiem — sistēma netiek piemērota vienveidīgi visās dalībvalstīs (*piemēram, dalībvalstīs administratīvā prakse būtiski atšķiras*), visām marķējumā iekļautajām norādēm (tostarp tām, kas neattiecas uz gaļas izcelsmi, izsekojamību vai kvalitātes īpašībām) piemēro oficiālu apstiprinājuma procedūru, ko veic kompetentā iestāde. Komisijas dienestu darba dokumentā par KLP vienkāršošanu⁶ ir norādīts uz ierosinājumu, ko izteica augsta līmeņa neatkarīgu ieinteresēto personu grupa ar administratīvo slogu saistītiem jautājumiem (*Stoiber* grupa). *Stoiber* grupa ierosināja atcelt prasību paziņot par papildu brīvprātīgās marķēšanas norādēm, kas nav obligātas attiecībā uz liellopu gaļu⁷.

Šajā priekšlikumā ir ņemti vērā rezultāti, kas gūti apspriedēs ar ieinteresētajām personām, un ietekmes novērtējuma rezultāti. Ietekmes novērtējumā secināts, ka liellopu EID kā oficiālās identifikācijas instrumenta *brīvprātīga* ieviešana nodrošinātu tirgus dalībniekiem pietiekamu laiku, lai iepazītos ar EID sistēmu un apzinātu pievienoto vērtību, ko tā radīs konkrētos apstākļos. Priekšroka ir dodama šim risinājumam, jo tas atstāj organizēšanu ES dalībvalstu un visu iesaistīto privāto tirgus dalībnieku ziņā, lai viņi varētu novērtēt ieguvumus, ņemot vērā

⁵ COM(2004) 316 galīgā redakcija.

⁶ SEC(2009)1601, 2009. gada 16. novembris, http://ec.europa.eu/agriculture/simplification/sec2009_1601_en.pdf

⁷ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/better-regulation/files/hlg_opinion_agriculture_050309_en.pdf, 7. lpp.

reģionālās atšķirības, dažādus ražošanas veidus, un tas ir pietiekami elastīgs, lai saņemtu atbalstu no iestādēm un ieinteresētajām personām, kas gūs labumu no noteikumu ieviešanas. EID brīvprātīga ieviešana nozīmē, ka EID izvēlēties tie dzīvnieku turētāji, kas varētu gūt tūlītēju labumu no lauku saimniecību pārvaldības. Tas ir individuāls lēmums, ko katrs uzņēmējs pieņem ekonomisku (*tirgus virzītu*) apsvērumu dēļ. Saskaņā ar brīvprātīgo sistēmu liellopus varētu identificēt pēc divām parastajām krotālijām (pašreizējā sistēma) vai pēc vienas redzamas parastās krotālijas un viena elektroniskā identifikatora (t. i., elektroniskās krotālijas vai elektroniskās identificēšanas kapsulas) atbilstīgi ES saskaņotiem standartiem, kas ir oficiāli apstiprināti. Ierosinātā brīvprātīgā elektroniskās identifikācijas ieviešana arī paredz iespēju ES dalībvalstīm izvēlēties obligāto sistēmu to teritorijā. Ja dalībvalsts izvēlas obligāto sistēmu, katrs liellops ir jāidentificē ar vienu redzamu parasto krotāliju un vienu elektronisko identifikatoru. ES obligātā sistēma šobrīd, iespējams, nav vislabākais risinājums, jo dažām ieinteresētajām personām (piemēram, mazajiem lauksaimniekiem) tas būtu ekonomiski neizdevīgi. Tomēr, neņemot vērā izmaksu apsvērumus, tā būtu visefektīvākā izvēle patērētāju aizsardzības (izsekojamība) un administratīvā sloga mazināšanas ziņā un arī tāpēc, ka varētu izvairīties no divu identifikācijas sistēmu līdzāspastāvēšanas riskiem. Šī izvēle arī būtu daļēji pamatota tāpēc, ka varētu nodrošināt labāku saskaņotību ar ES politiku citu dzīvnieku sugu (piemēram, aitu) EID jomā.

Tāpēc, ņemot vērā, ka EID obligāta īstenošana varētu ekonomiski negatīvi ietekmēt dažus uzņēmējus, vēlams EID ieviešanas risinājums ir brīvprātīgs režīms, kurā EID uzskata par pieņemamu un piemērotu tiesisko līdzekli liellopu identificēšanai, nodrošinot dalībvalstīm iespēju ieviest obligātu sistēmu valsts līmenī.

Turklāt Regula (EK) Nr. 1760/2000 ir jāpielāgo saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību.

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) stāšanās spēkā ir izraisījusi būtiskas pārmaiņas deleģēto un īstenošanas aktu pieņemšanas regulējumā. Attiecībā uz deleģēto un īstenošanas aktu pieņemšanu LESD tie ir skaidri nošķirti.

- LESD 290. pants par deleģētiem aktiem paredz, ka likumdevējam jākontrolē Komisijas pilnvaru īstenošana, izmantojot tiesības atsaukt deleģēšanu un/vai izteikt iebildumus.
- LESD 291. pants par īstenošanas aktiem paredz dalībvalstu kontroli pār Komisijas īstenošanas pilnvarām. Tiesiskais regulējums, ar ko izveido šādas kontroles mehānismus, ir izklāstīts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁸.

⁸ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

Attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 182/2011 pieņemšanu Komisija sniedza šādu paziņojumu:

“Komisija sāks izskatīt visus spēkā esošos leģislatīvos aktus, kuri netika pielāgoti regulatīvajai kontroles procedūrai pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā, lai novērtētu, vai šie instrumenti ir jāpielāgo deleģēto aktu režīmam, ko ievieša ar 290. pantu Līgumā par Eiropas Savienības darbību. Komisija atbilstošus priekšlikumus iesniegs pēc iespējas drīz un ne vēlāk kā šai deklarācijai pievienotajā provizorisks kalendārā noteiktajos datumos.”⁹

Regula (EK) Nr. 1760/2000 ir viens no tiem leģislatīvajiem aktiem, kas iepriekš netika pielāgoti regulatīvajai kontroles procedūrai, un tāpēc tā ir jāaskaņo ar jauno tiesisko regulējumu attiecībā uz deleģētajiem un īstenošanas aktiem.

Tāpēc Regula (EK) Nr. 1760/2000 ir jāpārskata un attiecīgi jāgroza attiecībā uz vienkāršošanu, administratīvā sloga mazināšanu un tādu jaunu noteikumu ieviešanu, kas attiecas uz liellopu identifikāciju un liellopu gaļas brīvprātīgu marķēšanu.

Šim priekšlikuma projektam attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes regulu nav finansiālas ietekmes uz Eiropas Savienības budžetu.

⁹ OV L 55, 28.2.2011., 19. lpp.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

ar ko attiecībā uz liellopu elektronisko identifikāciju groza Regulu (EK) Nr. 1760/2000 un svītro noteikumus par liellopu gaļas brīvprātīgu marķēšanu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu un 168. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu¹⁰,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹¹,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu¹²,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Savienības noteikumi par liellopu identifikāciju un izsekojamību tika pastiprināti 1997. gadā, ņemot vērā govju sūkļveida encefalopātijas (GSE) epidēmiju un tās dēļ radušos arvien lielāku nepieciešamību izsekot dzīvnieku pārvietošanai un izcelsmei, izmantojot “parastās krotālijas”.
- (2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regulā (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu¹³, ir noteikts, ka katrai dalībvalstij saskaņā ar minēto regulu ir jāizveido sistēma liellopu identifikācijai un reģistrācijai.
- (3) Regula (EK) Nr. 1760/2000 paredz sistēmu liellopu identifikācijai un reģistrācijai, kas ietver krotāliju ievietošanu abās ausīs katram dzīvniekam, elektroniskas datu bāzes, dzīvnieku passes un individuālus reģistrus, kuri tiek turēti katrā saimniecībā.

¹⁰ OV L xx, xx.xx.xxxx., xx. lpp.

¹¹ OV L xx, xx.xx.xxxx., xx. lpp.

¹² OV L xx, xx.xx.xxxx., xx. lpp.

¹³ OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.

- (4) Liellopu gaļas izcelsmes noteikšana, izmantojot identifikāciju un reģistrāciju, ir priekšnoteikums izcelsmes marķēšanai visā pārtikas aprītē, nodrošinot patērētāju un sabiedrības veselības aizsardzību.
- (5) Komisijas paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei “Rīcības programma administratīvā sloga samazināšanai ES”¹⁴ Regula (EK) Nr. 1760/2000 un jo īpaši liellopu identifikācija un liellopu gaļas brīvprātīga marķēšana tika minēta kā “informēšanas pienākumi, kam ir īpaša nozīme to slogu ziņā, kurus tie uzliek uzņēmumiem”.
- (6) Elektronisku identifikācijas sistēmu izmantošana varētu racionalizēt izsekojamības procesus, nodrošinot automatizētu un precīzāku nolasīšanu un reģistrēšanu saimniecības reģistrā. Tā arī ļautu automātiski reģistrēt elektroniskajā datu bāzē dzīvnieku pārvietošanu un tādējādi uzlabot sistēmas darbības ātrumu, uzticamību un precizitāti.
- (7) Elektroniskās identifikācijas sistēmas, kuru pamatā ir radiofrekvenciālā identifikācija, pēdējo desmit gadu laikā ir būtiski uzlabojušās. Šāda tehnoloģija ļauj ātrāk un precīzāk nolasīt individuālus dzīvnieku identitātes kodus un tieši ievadīt tos datu apstrādes sistēmās, tādējādi saīsinot laiku, kas nepieciešams iespējami inficētu dzīvnieku vai inficētas pārtikas izsekošanai, ietaupot darbaspēka izmaksas, bet vienlaikus palielinot aprīkojuma izmaksas.
- (8) Šī regula ir saderīga ar faktu, ka elektroniska identifikācija (EID) Savienībā jau ir ieviesta attiecībā uz citām dzīvnieku sugām, kas nav liellopi, piemēram, obligātā sistēma, ko izmanto mazo atgremotāju identificēšanai.
- (9) Ņemot vērā tehnoloģiskos sasniegumus EID jomā, vairākas dalībvalstis ir nolēmušas sākt brīvprātīgi īstenot liellopu EID. Šādas iniciatīvas, visticamāk, radītu situāciju, kad individuālas dalībvalstis vai ieinteresētās personas ievieš dažādas sistēmas. Šāda situācijas attīstība kavētu tehnisko standartu vēlāku saskaņošanu Savienībā.
- (10) Komisijas ziņojumā Padomei un Eiropas Parlamentam par iespēju ieviest liellopu elektronisko identifikāciju¹⁵ ir secināts, ka ir pierādīts, ka radiofrekvenciālā identifikācija ir attīstīta tiktāl, ka to var piemērot praksē. Ziņojumā ir arī secināts, ka ir ļoti vēlams pārorientēties uz liellopu elektronisko identifikāciju Savienībā, jo citu ieguvumu starpā tā veicinās arī administratīvā sloga mazināšanu.
- (11) Saskaņā ar Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Rīcības plāns ES dzīvnieku veselības stratēģijas īstenošanai”¹⁶ Komisijai EID ieviešanas gaitā ir jāvienkāršo informēšanas pienākumi, piemēram, saimniecības reģistri un pasēs.
- (12) Komisijas paziņojumā Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par jaunu stratēģiju dzīvnieku veselības jomā Eiropas Savienībā 2007.–2013. gadam saskaņā ar principu “Profilakse ir labāka

¹⁴ COM(2009) 544 galīgā redakcija.

¹⁵ COM(2005) 9 galīgā redakcija.

¹⁶ COM(2008) 545 galīgā redakcija.

nekā ārstēšana”¹⁷ ir ierosināts uzskatīt liellopu EID par iespējamu uzlabojumu pašreizējā ES identifikācijas un reģistrācijas sistēmā, lai vienkāršotu informēšanas pienākumus (piemēram, saimniecības reģistri, pasēs), un paredzēta iniciatīva īstenot elektronisku liellopu pasu apmaiņu. Šāda apmaiņa ietvertu elektroniskas identifikācijas ieviešanu ar datu reāllaika reģistrēšanu. Šāda apmaiņa ļautu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un citām ieinteresētajām personām būtiski ietaupīt līdzekļus un centienus un mazinātu darba slodzi, pārreģistrējot dzīvnieku pasu datus elektroniskās datu bāzēs. Šī regula ir saderīga ar minēto iniciatīvu.

- (13) Tāpēc ir paredzams, ka šī regula veicinās dažu to pamatmērķu sasniegšanu, kurus paredz ES galvenās stratēģijas, tostarp “Eiropa 2020”, uzlabojot ekonomikas izaugsmi, kohēziju un konkurētspēju.
- (14) Dažas trešās valstis jau ir ieviesušas noteikumus, kas atļauj uzlabotas EID tehnoloģijas. Savienībai vajadzētu ieviest līdzīgus noteikumus, lai veicinātu tirdzniecību un palielinātu nozares konkurētspēju.
- (15) Lai individuāli identificētu dzīvniekus, papildus Regulā (EK) Nr.1760/2000 paredzētajām parastajām krotālijām var izmantot dažādu veidu elektroniskos identifikatorus, piemēram, atgremotāju elektroniskās identifikācijas kapsulas, elektroniskās krotālijas un injicējamus transponderus. Tāpēc ir atbilstoši paplašināt minētajā regulā paredzēto identifikācijas līdzekļu klāstu, lai varētu izmantot elektronisko identifikāciju.
- (16) EID noteikšana par obligātu visā Savienībā var ekonomiski nelabvēlīgi ietekmēt dažus uzņēmējus. Tāpēc ir atbilstoši noteikt brīvprātīgu sistēmu EID ieviešanai. Šādā sistēmā EID izvēlētos dzīvnieku turētāji, kas varētu gūt tūlītēju ekonomisku labumu.
- (17) Dalībvalstīs ir ļoti atšķirīgas lopkopības sistēmas, lauksaimniecības prakse un nozaru organizācija. Tāpēc dalībvalstīm ir jāļauj noteikt EID par obligātu to teritorijā tikai tad, kad tās uzskata šādu rīcību par atbilstošu, pēc visu minēto faktoru izvērtēšanas.
- (18) Dzīvniekiem, kas tiek ievesti Savienībā no trešām valstīm, vajadzētu piemērot tādas pašas identifikācijas prasības, kādas piemēro Savienībā dzimušiem dzīvniekiem.
- (19) Regula (EK) Nr. 1760/2000 paredz, ka kompetentajai iestādei ir jāizdod pase par katru dzīvnieku, kas jāidentificē saskaņā ar minēto regulu. Tas rada ievērojamu administratīvo slogu dalībvalstīm. Dalībvalstu izveidotās elektroniskās datu bāzes pietiekami nodrošina liellopu pārvietošanas izsekojamību to teritorijā. Tāpēc pasēs būtu jāizdod tikai par dzīvniekiem, kas paredzēti Savienības iekšējai tirdzniecībai. Tiklīdz datu apmaiņa starp valstu elektroniskajām datu bāzēm sāk darboties praksē, prasība izdot šādas pasēs vairs nebūtu jāpiemēro attiecībā uz Savienības iekšējai tirdzniecībai paredzētiem dzīvniekiem.
- (20) Regulas (EK) Nr. 1760/2000 II sadaļas II iedaļā ir izklāstīti noteikumi par liellopu gaļas brīvprātīgās marķēšanas sistēmu, kas paredz, ka dalībvalsts kompetentajai iestādei ir jāapstiprina konkrētas marķēšanas specifiskācijas. Administratīvais slogs un izmaksas, kas rodas dalībvalstīm un ekonomikas dalībniekiem šīs sistēmas

¹⁷ COM(2007) 539 galīgā redakcija.

piemērošanā, nav samērīgi ar sistēmas radītajiem ieguvumiem. Tāpēc minētā iedaļa ir jāsvītro.

- (21) Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā pilnvaras, kas Komisijai piešķirtas ar Regulu (EK) Nr. 1760/2000, ir jāpielāgo Līguma par Eiropas Savienības darbību (Līgums) 290. un 291. pantam.
- (22) Lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti vajadzīgie noteikumi pienācīgai liellopu un liellopu gaļas identifikācijas, reģistrācijas un izsekojamības norisei, ir jādeleģē Komisijai tiesības pieņemt aktus saskaņā ar Līguma 290. pantu attiecībā uz prasībām pēc alternatīviem liellopu identifikācijas līdzekļiem, īpašiem apstākļiem, kādos dalībvalstis var pagarināt identifikācijas līdzekļu piemērošanai noteikto laikposmu, datiem, ar kuriem jāveic apmaiņa starp dalībvalstu elektroniskajām datu bāzēm, maksimālo laika posmu konkrētiem ziņošanas pienākumiem, prasībām pēc identifikācijas līdzekļiem, informāciju, kas iekļaujama pasēs un individuālajos reģistros, kuri jātur katrā saimniecībā, oficiālo kontroles pasākumu minimālo līmeni, liellopu kustības identifikāciju un reģistrāciju, kad tos izved vasaras ganībās dažādos kalnu apgabalos, noteikumiem par atsevišķu produktu marķēšanu, kas ir līdzvērtīgi noteikumiem, kurus paredz Regula (EK) Nr. 1760/2000, maltas liellopu gaļas, liellopu gaļas atgriezumam un izcirstas liellopu gaļas definīcijām, īpašām norādēm, ko var iekļaut marķējumos, marķēšanas noteikumiem, kas attiecas uz izcelsmes norādes vienkāršošanu, atsevišķu dzīvnieku grupu maksimālo lielumu un sastāvu, izcirstas gaļas iepakojuma marķēšanas nosacījumu apstiprināšanas procedūrām. Ir īpaši svarīgi, lai sagatavošanas darba gaitā Komisija veiktu pienācīgu apspriešanos, tostarp ekspertu līmenī.

Komisijai, sagatavojot un izstrādājot šādus deleģētos aktus, būtu jānodrošina, lai attiecīgos dokumentus vienlaikus, savlaicīgi un pienācīgi nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

- (23) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai attiecībā uz to saimniecību reģistrāciju, kuras izmanto alternatīvus identifikācijas līdzekļus, tehniskajiem parametriem un kārtību datu apmaiņai starp dalībvalstu elektroniskajām datu bāzēm, identifikācijas līdzekļu formātu un dizainu, EID īstenošanas tehniskajām procedūrām un standartiem, pasu un katrā saimniecībā turamā reģistra formātu, noteikumiem par kārtību attiecībā uz sankcijām, ko dalībvalstis piemēro liellopu turētājiem atbilstoši Regulai (EK) Nr. 1760/2000, īstenošanas pilnvaras ir jāpiešķir Komisijai. Šīs pilnvaras īstenojamas atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulai (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu¹⁸.
- (24) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1760/2000,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 1760/2000 groza šādi:

¹⁸ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

- 1) regulas 1. panta 2. punkta otro teikumu svīturo;
- 2) regulas 3. panta pirmās daļas a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:
“a) identifikācijas līdzekļus, lai identificētu dzīvniekus individuāli;”
- 3) regulas 4. pantu aizstāj ar šādu:

“4. pants

Pienākums identificēt dzīvniekus

1. Visus dzīvniekus lauku saimniecībā identificē ar vismaz diviem individuālajiem identifikācijas līdzekļiem, kuri atļauti saskaņā ar 10. un 10.a pantu un kurus apstiprinājusi kompetentā iestāde.

Identifikācijas līdzekļus piešķir lauku saimniecībai, tos iedala un piestiprina dzīvniekiem kompetentās iestādes noteiktajā veidā.

Visos identifikācijas līdzekļos, kas piestiprināti vienam dzīvniekam, ir viens un tas pats vienreizējais identifikācijas kods, kas ļauj identificēt dzīvnieku individuāli, kā arī lauku saimniecību, kurā tas piedzimis.

2. Dalībvalstis var ieviest valsts noteikumus, lai paredzētu, ka vienam no abiem 1. punktā noteiktajiem identifikācijas līdzekļiem ir obligāti jābūt elektroniskajam identifikatoram.

Dalībvalstis, kas izmanto šo iespēju, iesniedz Komisijai šādu valsts noteikumu tekstu.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, liellopus, kas paredzēti kultūras un sporta pasākumiem (izņemot gadatirgus un izstādes), var identificēt ar alternatīvu identifikācijas līdzekli, kas nodrošina minētajā punktā paredzētajiem standartiem līdzvērtīgus identifikācijas standartus.

4. Lauku saimniecības, kas izmanto alternatīvus identifikācijas līdzekļus, reģistrē elektroniskajā datu bāzē.

Komisija ar īstenošanas aktiem paredz vajadzīgos noteikumus attiecībā uz šādu reģistrāciju. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu attiecībā uz prasībām, kas piemērojamas 3. punktā minētajiem alternatīvajiem identifikācijas līdzekļiem, tostarp noteikumus par to noņemšanu un nomaiņu.”;

- 4) iekļauj šādus 4.a–4.d pantus:

“4.a pants

Laikposms identifikācijas līdzekļu piestiprināšanai

1. Regulas 4. panta 1. punktā paredzētos identifikācijas līdzekļus piestiprina noteiktā laikposmā pēc dzīvnieka piedzimšanas, kura ilgumu nosaka dalībvalsts, kurā dzīvnieks piedzimis. Šis laikposms nav ilgāks par:

- a) 20 dienām pirmajam identifikācijas līdzeklim;
- b) 60 dienām otrajam identifikācijas līdzeklim.

Nevienu dzīvnieku nedrīkst izvest no lauku saimniecības, kurā tas piedzimis, pirms tam nav piestiprināti abi identifikācijas līdzekļi.

2. Dalībvalstis īpašos apstākļos drīkst pagarināt noteiktos laikposmus identifikācijas līdzekļu piestiprināšanai uz ilgāku laiku, nekā paredzēts 1. punkta a) un b) apakšpunktā. Dalībvalstis, kas izmanto šo iespēju, informē par to Komisiju.

Komisiju pilnvaro pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu, lai noteiktu šādus īpašos apstākļus.

4.b pants

No trešām valstīm ievestu dzīvnieku identifikācija

1. Ikvienu dzīvnieku, kam veic no trešām valstīm Savienībā ievestu dzīvnieku veterinārās pārbaudes atbilstoši Direktīvai 91/496/EEK un ko paredzēts turēt galamērķa lauku saimniecībā Savienības teritorijā, galamērķa lauku saimniecībā identificē ar 4. panta 1. punktā paredzēto identifikācijas līdzekli.

Sākotnējo identifikācijas līdzekli, kas dzīvniekam piestiprināts trešā izcelsmes valstī, reģistrē 5. pantā paredzētajā elektroniskajā datu bāzē kopā ar individuālā identifikācijas līdzekļa vienreizējo identifikācijas kodu, ko dzīvniekam piešķirusi galamērķa dalībvalsts.

Tomēr šā punkta pirmā daļa neattiecas uz dzīvniekiem, ko paredzēts nosūtīt tieši uz lopkautuvi dalībvalstī, ja dzīvnieki tiek nokauti 20 dienu laikā pēc minēto veterināro pārbažu veikšanas.

2. Šā panta 1. punkta pirmajā daļā minētos dzīvnieku identifikācijas līdzekļus piestiprina laikposmā, kura ilgums jānosaka dalībvalstij, kurā atrodas galamērķa lauku saimniecība.

Minētais laikposms nepārsniedz 20 dienas no 1. punktā minētajām veterinārajām pārbaudēm. Jebkurā gadījumā identifikācijas līdzekļus piestiprina dzīvniekiem, pirms viņi tiek izvesti no galamērķa lauku saimniecības.

3. Ja galamērķa lauku saimniecība atrodas dalībvalstī, kas ir ieviesusi valsts noteikumus, kuri paredz 4. panta 2. punktā minētā elektroniskā identifikatora obligātu izmantošanu, dzīvniekus identificē ar minēto elektronisko identifikatoru galamērķa lauku saimniecībā Savienībā laikposmā, kas jānosaka galamērķa dalībvalstij.

Minētais laikposms nepārsniedz 20 dienas no 1. punktā minētajām veterinārajām pārbaudēm. Jebkurā gadījumā elektronisko identifikatoru piestiprina dzīvniekiem, pirms viņi tiek izvesti no galamērķa lauku saimniecības.

4.c pants

To dzīvnieku identifikācija, kurus pārved no vienas dalībvalsts uz citu

1. Dzīvniekiem, ko pārved no vienas dalībvalsts uz citu, saglabā identifikācijas līdzekļus, kas tiem piestiprināti atbilstoši 4. pantam.
2. Ja galamērķa lauku saimniecība atrodas dalībvalstī, kas ir ieviesusi valsts noteikumus, kuri paredz elektroniska identifikatora obligātu izmantošanu, dzīvniekus identificē ar šādu elektronisko identifikatoru:
 - a) pirms tie tiek pārvesti uz galamērķa lauku saimniecību attiecīgajā dalībvalstī vai
 - b) galamērķa lauku saimniecībā laikposmā, kura ilgums jānosaka dalībvalstij, kurā atrodas attiecīgā lauku saimniecība.

Šā punkta b) apakšpunktā minētais laikposms nepārsniedz 20 dienas no dienas, kad dzīvnieki nogādāti galamērķa lauku saimniecībā. Jebkurā gadījumā identifikācijas līdzekļus piestiprina dzīvniekiem, pirms viņi tiek izvesti no galamērķa lauku saimniecības.

Tomēr šā punkta pirmā daļa neattiecas uz dzīvniekiem, ko paredzēts nosūtīt tieši uz lopkautuvi tās dalībvalsts teritorijā, kura ir ieviesusi valsts noteikumus, kas paredz elektroniska identifikatora obligātu izmantošanu, ja dzīvnieki tiek nokauti 20 dienu laikā no minētajām veterinārajām pārbaudēm.

4.d pants

Identifikācijas līdzekļu noņemšana vai nomainīšana

Identifikācijas līdzekļus nedrīkst noņemt vai nomainīt bez kompetentās iestādes atļaujas un kontroles. Šādu atļauju var piešķirt tikai tad, ja noņemšana vai nomainīšana netraucē dzīvnieka izsekojamību.”;

- 5) regulas 5. pantu groza šādi:
 - otro daļu svīturo un aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis var veikt elektronisko datu apmaiņu starp to elektroniskajām datu bāzēm no dienas, kad Komisija atzīst, ka datu apmaiņas sistēma darbojas pilnībā.

Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu, lai paredzētu noteikumus par datiem, ar kuriem veicama apmaiņa starp dalībvalstu elektroniskajām datu bāzēm.

Komisija ar īstenošanas aktiem:

- a) paredz šādas apmaiņas tehniskos nosacījumus un kārtību;
- b) atzīst, ka datu apmaiņas sistēma darbojas pilnībā.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

- 6) regulas 6. pantu aizstāj ar šādu:

“6. pants

Ja dalībvalsts neveic elektronisko datu apmaiņu ar citām dalībvalstīm, izmantojot 5. pantā minēto elektronisko apmaiņas sistēmu, tad:

- a) kompetentā iestāde par katru dzīvnieku, kas paredzēts Savienības iekšējai tirdzniecībai, izdod pasi, pamatojoties uz attiecīgajā dalībvalstī izveidotajā elektroniskajā datu bāzē iekļauto informāciju;
- b) katram dzīvniekam, par kuru izdota pase, šāda pase tiek ņemta līdz ikreiz, kad dzīvnieks tiek pārvests no vienas dalībvalsts uz citu;
- c) dzīvnieku nogādājot galamērķa lauku saimniecībā, dzīvnieka pasi iesniedz tai dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā atrodas galamērķa lauku saimniecība.”;

- 7) regulas 7. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktu groza šādi:

- i) otro ievilkumu aizstāj ar šādu:

“– ziņo kompetentajai iestādei par visu dzīvnieku pārvietošanu uz lauku saimniecību un no tās, kā arī par visiem dzīvnieku piedzimšanas un nāves gadījumiem lauku saimniecībā, paziņojot šo notikumu datumus dalībvalsts noteiktajā laikposmā; minētais laikposms nav īsāks kā trīs dienas un nav garāks kā septiņas dienas pēc attiecīgā notikuma; dalībvalstis var lūgt Komisiju pagarināt maksimālo septiņu dienu laikposmu.”;

ii) pievieno šādu otro daļu:

“Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu, lai noteiktu apstākļus, kuros dalībvalstis var pagarināt maksimālo septiņu dienu laikposmu, kas paredzēts pirmās daļas otrajā ievilkumā, norādot arī šāda pagarinājuma maksimālo ilgumu.”;

b) pievieno šādu 5. punktu:

“5. Atkāpjoties no 4. punkta, aktualizēta reģistra kārtošana ir fakultatīva jebkurai turētājam, kurš:

- a) var tieši piekļūt elektroniskajai datu bāzei, kurā jau ir ietverta reģistrā iekļaujamā informācija, un
- b) ievada aktualizēto informāciju tieši elektroniskajā datu bāzē divdesmit četru stundu laikā no notikuma brīža.”;

8) iekļauj šādu 9.a pantu:

“9.a pants

Apmācība

Dalībvalstis nodrošina, lai ikviena par dzīvnieku identifikāciju un reģistrāciju atbildīgā persona saņemtu norādījumus un vadlīnijas par attiecīgajiem šīs regulas noteikumiem un jebkuriem deleģētajiem un īstenošanas aktiem, ko pieņemusi Komisija, pamatojoties uz 10. un 10.a pantu, un lai būtu pieejami atbilstoši apmācības kursi.”;

9) regulas 10. pantu aizstāj ar šādu:

“10. pants

Atsevišķu deleģēto aktu pieņemšanas pilnvaru piešķiršana Komisijai

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu, lai paredzētu vajadzīgos noteikumus, tostarp to ieviešanai nepieciešamos pārejas pasākumus, attiecībā uz:

- a) prasībām, ko piemēro 4. pantā paredzētajiem identifikācijas līdzekļiem;
- b) informāciju, kas iekļaujama 6. pantā paredzētajā pasē;
- c) informāciju, kas iekļaujama 7. pantā paredzētajā reģistrā;
- d) to oficiālo kontroles pasākumu minimālo līmeni, kas veicami saskaņā ar 22. pantu;
- e) liellopu kustības identifikāciju un reģistrāciju, kad tos izved vasaras ganībās dažādos kalnu apgabalos.”;

10) iekļauj šādu 10.a pantu:

“10.a pants

Atsevišķu īstenošanas pilnvaru piešķiršana Komisijai

Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt vajadzīgos noteikumus, tostarp to ieviešanai nepieciešamos pārejas pasākumus, attiecībā uz:

- a) regulas 4. pantā paredzēto identifikācijas līdzekļu formātu un dizainu;
- b) liellopu elektroniskās identifikācijas īstenošanas tehniskajām procedūrām un standartiem;
- c) regulas 6. pantā paredzētās pases formātu;
- d) regulas 7. pantā paredzētā reģistra formātu.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

11) regulas 13. pantu groza šādi:

- a) panta 3. un 4. punktu svītros;
- b) panta 5. punktā a) apakšpunkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:
“a) Uzņēmēji un organizācijas marķējumā norāda arī.”;

12) regulas 14. panta ceturto daļu aizstāj ar šādu:

“Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu, lai paredzētu šā panta pirmajās trīs daļās paredzētajiem noteikumiem līdzvērtīgus noteikumus attiecībā uz liellopu gaļas atgriezumiem un izcirstu liellopu gaļu.”;

13) regulas 15. pantu aizstāj ar šādu:

“15. pants

No trešām valstīm ievestas liellopu gaļas obligāta marķēšana

Atkāpjoties no 13. panta, Savienības teritorijā ievestu liellopu gaļu, par kuru nav pieejama visa 13. pantā paredzētā informācija, marķē ar norādi:

“Izcelsme: ārpus ES” un “Nokauts(-i): (trešās valsts nosaukums)”.”;

14) regulas 16., 17. un 18. pantu svītros;

15) regulas 19. pantu aizstāj ar šādu:

“19. pants

Atsevišķu deleģēto aktu pieņemšanas pilnvaru piešķiršana Komisijai

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu attiecībā uz:

- a) regulas 14. pantā minētajām maltas liellopu gaļas, liellopu gaļas atgriezumam un izcirstas liellopu gaļas definīcijām;
- b) īpašajām norādēm, ko var iekļaut marķējumos;
- c) marķēšanas noteikumiem saistībā ar izcelsmes norādes vienkāršošanu;
- d) regulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto dzīvnieku grupu maksimālo lielumu un sastāvu;
- e) izcirstas gaļas iepakojuma marķēšanas nosacījumu apstiprināšanas procedūrām.”;

16) regulas 20. un 21. pantu svīturo;

17) regulas 22. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktam pievieno šādu trešo daļu:

“Komisija ar īstenošanas aktiem paredz vajadzīgos noteikumus, tostarp to ieviešanai nepieciešamos pārejas pasākumus, attiecībā uz otrajā daļā minēto sankciju piemērošanas procedūrām un nosacījumiem.”;

- b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Ja Komisija uzskata, ka pārbažu rezultāti pamato šādu rīcību, tā ar īstenošanas aktu nosaka vajadzīgos pasākumus pienācīgas atbilstības nodrošināšanai, jo īpaši attiecībā uz kontroles pasākumu līmeni, administratīvajām sankcijām un noteikumiem par 4., 4.a, 4.b un 4.c pantā minētajiem laikposmiem. Šo īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

- c) panta 5. un 6. punktu svīturo;

18) iekļauj šādu 22.a un 22.b pantu:

“22.a pants

Kompetentās iestādes

Dalībvalstis izraugās kompetento iestādi vai iestādes, kas atbild par to, lai tiktu nodrošināta atbilstība šai regulai un jebkuriem aktiem, kurus Komisija pieņem, pamatojoties uz to.

Tās informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par minēto iestāžu identitāti.

22.b pants

Deleģēto pilnvaru īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā paredzētos nosacījumus.
2. Šīs regulas 4. panta 5. punktā, 4.a panta 2. punktā un 5., 7., 10., 14. un 19. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku, sākot no*

*[*šīs regulas spēkā stāšanās dienas vai jebkuras citas likumdevēja noteiktas dienas].*

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā brīdī var atsaukt 4. panta 5. punktā, 4.a panta 2. punktā un 5., 7., 10., 14. un 19. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā datumā, kas tajā noteikts. Tas neietekmē jau spēkā esošo deleģēto aktu spēkā esamību.
4. Līdzko Komisija ir pieņēmusi deleģēto aktu, tā par to vienlaikus paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Deleģēts akts, kas pieņemts saskaņā ar 4. panta 5. punktu, 4.a panta 2. punktu un 5., 7., 10., 14. un 19. pantu, stājas spēkā tikai tad, ja ne Eiropas Parlaments, ne Padome divu mēnešu laikā pēc minētā akta paziņošanas Eiropas Parlamentam un Padomei nav izvirzījuši iebildumus vai ja pirms minētā termiņa beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju, ka neizvirzīs iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosinājuma minēto termiņu pagarina par diviem mēnešiem.”;

19) regulas 23. pantu aizstāj ar šādu:

“23. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz:

- a) attiecībā uz īstenošanas aktiem, kas pieņemti atbilstoši 22. panta 1. punktam — Lauksaimniecības fondu komiteja, kas izveidota ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1290/2005¹⁹ 41. pantu;
- b) attiecībā uz īstenošanas aktiem, kas pieņemti atbilstoši 4. panta 4. punktam un 5., 10.a un 22. pantam — Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002²⁰ 58. pantu.

Minētās komitejas ir komitejas Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komitejas atzinums ir jāsaņem rakstiskā procedūrā, šādu procedūru beidz bez rezultāta, ja atzinuma sniegšanai noteiktajā termiņā tā nolemj komitejas priekšsēdētājs vai to pieprasa komitejas locekļi ar vienkāršu balsu vairākumu.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

¹⁹ OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp.

²⁰ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.